

2n Curs d'iniciació a l'esquí de muntanya i 1r Curs d'snowboard de muntanya

A cavall dels mesos de febrer i març va tenir lloc el 2n curs d'iniciació a l'esquí de muntanya. Aquest any, com a novetat, s'ha introduït un altre opció per als amants dels esports de neu, el snowboard de muntanya. Degut a l'alça de la pràctica d'aquesta disciplina, l'AEG va decidir fer d'una forma paral·lela al curs d'esquí de muntanya aquesta altre activitat hivernal. El resultat va ser prou positiu igual que l'acceptació per part del cursetistes.

Enguany, les sortides pràctiques es van portar a terme als següents llocs: la Molina, on es van realitzar les practiques de descens; Puigllançada; Puigmal de Llo; Pic de la Mina, i Estany de la Pera.

Volta a les muntanyes d'Ax

La veritat és que ens ho hem passat molt bé. Tot i ser una sortida organitzada per en Just, el que vol dir que tens garantida una bona patejada i alhora, unes bones vistes i una bona jornada.

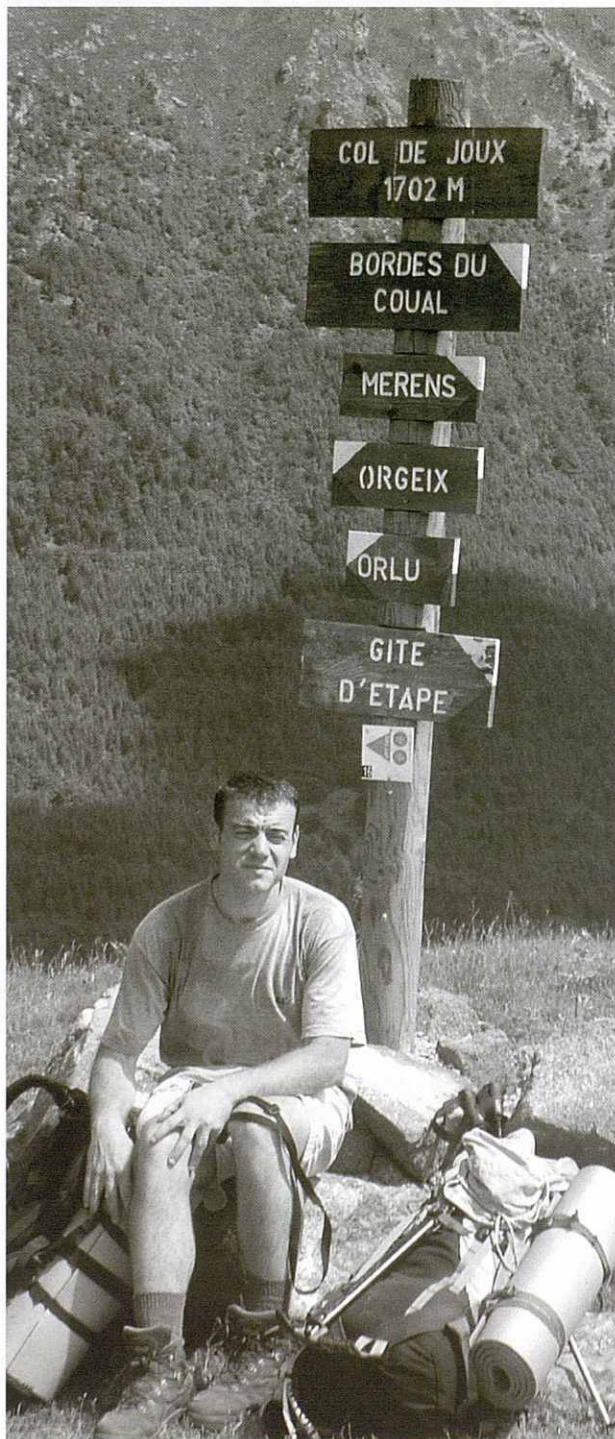
La història d'aquesta sortida és una mena de juguesca que vàrem començar en David González i jo, "picant" a en Just, ja que feia un temps que parlava d'anar a la zona de la Dent d'Orlí, més o menys a l'Oest del Carlit, i a la fi la vam embolicar. El cap de setmana del 3 i 4 de juliol anàvem a fer una volta per les muntanyes d'Ax, més o menys. Més o menys, perquè la ruta concreta no va estar decidida fins que no vàrem veure per on anàvem i com anàvem.

Els jugadors érem en Just, d'obligatori sherpa, l'Eduard Carbó, molt en forma, en Miquel Delegido (no sé si ho escric bé...) que tornava a la muntanya després d'un impàs de temps, i jo, en Xavi Cárdenas una mica advenedís dins les "famoses" sortides d'en Just. En David González al final no va poder venir...un altre cop serà!

No sent gens habitual en sortides de muntanya, vàrem quedar a les 10 del matí al lloc oficial (en front del pavelló olímpic). I carretera i manta, vàrem arribar a França, a prop de Ax-les-Termes quan serien 2/4 de dues de la tarda. Després de dinar una mica, vàrem començar a pujar per una vall ample, tot just remuntant un riu que ajudava a mitigar la calor que feia. El camí no era pas fàcil de trobar, ja que semblava que fes temps que no hi passava gent. A la fi, aquest corriol anava a parar a un de més fressat, que ja era més fàcil de seguir. I tot caminant, vàrem arribar a la primera disputa de l'excursió: en Just deia que érem a la mateixa vall, i havíem de trencar a mà esquerra, per enfilar-nos per un sender a buscar un coll i després un pic. Jo deia que érem a la mateixa vall, però més

endavant, i que igualment, havíem de trencar a mà esquerra per anar a buscar un altre coll...així que vàrem decidir de tirar a mà esquerra (fós com fós havia de ser a mà esquerra) i pujar tot seguint unes fites. Com que vàrem veure que el camí fins arribar al coll que jo deia quedava força lluny, i a més encara hi havia congestes de neu (i tenint en compte que possiblement arribaríem a aquelles alçades per dormir), vam decidir de variar el rumb, fent una drecera interessant a la ruta en un principi plantejada. I fent aquesta drecera, vam arribar al corriol que volia trobar en Just abans, on mentre agafàvem una mica d'aire i gaudíem del paisatge, veiem una marmota tota encuriosida.

Després d'aquesta anècdota enfilem un altre cop el camí, que aquest cop ens du fins al Pic de l'Homme (2464 m), des d'on podem veure els llacs i muntanyes del voltant.

En Just i l'Edu (amb la càmera) al coll de Joux, anant a buscar el cotxe - Foto: Eduard Carbó